

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/53/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622200091
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3622200091.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov senátu JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Marka Anovčina vo veci starostlivosti o maloletú: H. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, dieťa rodičov: matka W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., B. XXX, zastúpená Mgr. Katarínou Šimánkovou, advokátkou so sídlom Partizánske, Jesenského 230/7, otec W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. 5, zastúpený F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., X. XXXX/X, o zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 19P/13/2022-251 zo dňa 4. augusta 2022, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k mal. H. M., nar. XX.X.XXXX zo sumy 120 eur na sumu 170 eur mesačne s účinnosťou od 24.1.2022 do 31.8.2022 a na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 1.9.2022, ktorú je otec povinný platiť vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky W. M.. Vo výroku II. uložil otcovi povinnosť uhradiť k rukám matky do 1.9.2022 zameškané výživné v celkovej výške 182,88 eur za obdobie od 24.1.2022 do 31.8.2022. Vo výroku III. uviedol, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/68/2018-57 zo dňa 17.10.2018 v časti vyživovacej povinnosti. Vo výroku IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že matka dieťaťa sa návrhom doručeným Okresnému súdu Partizánske dňa 24.1.2022 domáhala, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k mal. H. zo sumy 120 eur na sumu 1.000,- eur mesačne počnúc dňom 1.1.2022. V priebehu konania zmenila požadované zvýšenie výživného na sumu 400 eur mesačne od 24.1.2022. Otec dieťaťa súhlasil so zvýšením výživného na sumu 150 eur mesačne od podania návrhu. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav: Okresný súd Partizánske rozsudkom č.k. 1P/54/2017-67 z 5.12.2017 zveril vtedy mal. W. M. (už plnoletú) a mal. H. do osobnej starostlivosti matky. Otcovi bola uložená vyživovacia povinnosť na W. v sume 140 eur a na mal. H. v sume 120 eur mesačne. Rozsudkom č. k. 2P/68/2018-57 zo 17.10.2018 súd manželstvo rodičov maloletej rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej bola mal. H. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu sumou 120 eur mesačne. V čase schvaľovania rodičovskej dohody, t. j. v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca k mal. H. otec pracoval v Taliansku, v oblasti poľnohospodárstva. Išlo o celoročnú prácu na pracovnú zmluvu, avšak najmä v letných mesiacoch pre vysoké teploty s ním zamestnávateľ podľa tvrdenia otca dočasne ukončil pracovný pomer a bol bez práce. Predtým pracoval v Taliansku na živnosť v oblasti stavebníctva. Svoj priemerný príjem vyčíslil sumou 400 eur mesačne, v čase zamestnania sumou 600 eur. Na pojednávaní v danej veci uviedol, že dostával aj diéty v sume cca 800 eur mesačne. Z obsahu spisu bolo zistené, že matka bola v čase

poslednej úpravy výživného zamestnaná v ZKW Slovakia s.r.o. s priemerným čistým príjmom 910,- eur. Z výsluchu matky dieťaťa vyplynulo, že matka sa presťahovala od svojich rodičov spolu s oboma dcérami do rodinného domu v Oslanoch, ktorý kúpila na hypotéku v roku 2019. Vydala sa. Staršia dcéra s ňou už nežije. Platí výživné staršej plnoletej dcéry v sume 190 eur mesačne. Matkin manžel bol nezamestnaný, t.č. už pracuje a dosahuje príjem cca. 760 eur brutto. Výdavky na mal. H. vyčísliť sumou do 300 eur. Z výsluchu otca dieťaťa vyplynulo, že v roku 2021 začal pracovať ako montér stavieb v Nemecku. Za december 2021 a január 2022 odrobil iba 8 dní. Svoje výdavky kryl z dedičstva po mame. V Nemecku zhruba po 3 mesiacoch prestali preplácať faktúry. Preto sa so subdodávateľmi dohodol, že budú pracovať spolu. Od 09/2021 začal v Nemecku pracovať s vlastnou partiou, zakúpil si auto na leasing. Úhrada faktúr je vyplácaná na jeho účet, avšak z vyplatenej sumy on vypláca ostatných spolupracovníkov. Z daňového priznania otca za rok 2021 súd zistil, že základ dane predstavoval sumu 22.713,31 eur. Z výpisu z účtu otca za 01/2022 súd zistil súčet kreditných položiek 4.145 eur, debetných -5.700,34 eur, za 02/2022 súčet kreditných položiek 13.214,74 eur, súčet debetných - 8.686,32 eur, za 03/2022 súčet kreditných položiek 10.296,25 eur, súčet debetných -14.198,03 eur, za 04/2022 súčet kreditných položiek 10.094,51 eur, debetných - 8.668,93 eur, za 05/2022 súčet kreditných položiek 7.664,04 eur, súčet debetných - 10.230,73 eur, za 06/2022 súčet kreditných položiek 15.144,59 eur, súčet debetných - 14.805,48 eur. Právne vec súd posúdil podľa § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, ods. 3 Zákona o rodine. Súd uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že od doby posledného rozhodovania súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti na strane maloletej H. došlo k podstatnej zmene pomerov, keď je o viac ako tri roky staršia. Ukončila základnú školu a od septembra 2022 nastupuje na strednú školu mimo miesta bydliska. Je prijatá na internátne zariadenie, kde sa bude aj celodenne stravovať. V súvislosti s nástupom do školy je potrebné zakúpiť školské potreby, oblečenie, kozmetiku, ktoré bude dieťa používať na internáte. Vzniknú, resp. zvýšia sa výdavky na cestovné. Zmena pomerov, ku ktorej dochádza na strane dieťaťa v súvislosti s prestupom na strednú školu, je podstatná. Preto súd rozhodol o podstatnejšom zvýšení vyživovacej povinnosti od septembra 2022. K zmene pomerov došlo aj vývojom životných nákladov, ktoré od poslednej úpravy výživného podstatne vzrástli. Preto súd nezvyšoval vyživovaciu povinnosť až od nástupu na strednú školu (t. j. len od 1.9.2022), ale vyživovaciu povinnosť zvýšil odo dňa podania návrhu. K zvýšeniu výživného odo dňa podania návrhu bolo potrebné pristúpiť aj z dôvodu nepravidelných, neočakávaných výdavkov, ktoré dieťaťu vznikli (napr. venček, birmovka, absolvovanie prijímacích pohovorov) a na ktoré otec neprispel. Zvýšenie výživného od podania návrhu odôvodňuje aj skutočnosť, že otec od januára 2022 začal preukázateľne vykonávať práce v Nemecku. Otec akceptujúc zvýšenie výdavkov na maloletú začal od marca 2022 prispievať na jej výživu sumou 150 eur. Matka sa domáhala zvýšenia na sumu 400 eur mesačne. Otec už v čase poslednej úpravy výživného pracoval v zahraničí, kde dosahoval príjem približne 1.280 eur mesačne (s deťmi). V súčasnosti pracuje v Nemecku ako živnostník v oblasti stavebníctva. Podľa daňového priznania základ dane z príjmu za rok 2021 predstavoval 22.716,31 eur (t. j. 1.893,03 eur mesačne). Otec svoje príjmy a výdavky preukazoval aj výpismi z účtu, z ktorých vyplynulo, že otcovi sú na účet poukazované vysoké sumy (napr. v marci 2022 suma 10.132,50 eur od Kassiopeia, s.r.o., v apríli 2022 suma 6.051 eur od Kassiopeia,s.r.o. + 4.000 eur od V., v máji suma 7.226,49 od V., v júni 2022 suma 14.258,35 eur od V.), avšak výdavky sú taktiež veľmi vysoké (v mesiaci január 2022 suma -5.700,34 eur, vo februári -8.686,32 eur, v marci -14.198 eur, v apríli - 8.668,93 eur, v máji -10.230,73 eur, v júni -14.805,48 eur). Otec tieto vysoké výdavky odôvodňoval výplatou spolupracovníkom a nákupom stavebného náradia. Tvrdil, že objednávateľ zasiela odmenu za vykonanú prácu na jeho účet a on z toho potom vypláca spolupracovníkov. Peniaze spolupracovníkom posielal na účet, alebo vypláca v hotovosti, čo je u nich preferovaný spôsob výplaty. Z jednotlivých debetných položiek výpisu nevyplývali žiadne výbery, z ktorých by súd mohol vyvodit' nadštandardnú životnú úroveň otca. Otec vlastní starý 1-izbový rodinný dom, ktorý potrebuje rekonštrukciu. Je držiteľom motorového vozidla, ktoré má na leasing na účely výkonu podnikania. Žiadne iné motorové vozidlo nevládni. V júli 2022 absolvoval dovolenku v Turecku, ktorá bola platená z účtu jeho priateľky. V Nemecku býva v rôznych ubytovniach, stravuje sa prevažne nákupom jedla v stánkoch, aby znížil svoje výdavky. Keď je na Slovensku, žije u sestry, ktorej prispieva na výdavky s bývaním. Súd považuje za adekvátne, aby rodičovi s vyššími príjmami a vyššou životnou úrovňou bolo stanovené aj vyššie výživné na dieťa. V danej veci však nadštandardná životná úroveň otca zistená nebola. Pri určovaní samotnej výšky výživného musel súd prihliadnuť aj na skutočnosť, že otec po odchode plnoletej dcéry od matky v roku 2019 zabezpečuje starostlivosť o ňu, prispieva jej na bývanie na internáte, na vreckové. Napriek tomu, že každý z rodičov mal po odchode plnoletej dcéry od matky v osobnej starostlivosti 1 dieťa, otec výživné na maloletú H. na žiadosť matky zaplatil. Vychádzajúc z týchto zistení, s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletej, na možnosti a schopnosti každého z rodičov, pri zohľadnení príjmu matky aj otca, preukázaných výdavkov matky a otca

a ich životnej úrovne, považoval súd návrh matky za dôvodný, pričom za primerané výživné od podania návrhu považoval súd sumu 170 eur mesačne (ktorá by pokryla aj neočakávané výdavky a zvýšenie životných nákladov) a sumu 200 eur mesačne od septembra 2022, ktorá by pokryla v prevažujúcej miere potreby maloletej v súvislosti s nástupom na strednú školu. Uvedené sumy považuje súd za zodpovedajúce zmeneným pomerom. Na zaplatenie zameškaného výživného za obdobie od 25.01.2022 do 31.08.2022 vo výške 182,88 eur súd určil otcovi lehotu do 31.08.2022.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka. Namietala záver súdu prvej inštancie o tom, že v konaní nebolo zistené, že by životná úroveň otca oproti poslednej úprave výživného vzrástla, alebo by bola nadštandardná. Poukázala na to, že súd pri porovnávaní zmeny v príjmoch povinného rodiča vychádzal z tvrdenia otca na pojednávaní dňa 06.06.2022, ktorý uviedol, že v čase poslednej úpravy výživného dosahoval otec údajne príjem približne 400,- eur a ďalších 800,- eur tvorili jeho príplatky ku mzde. Toto tvrdenie si súd osvojil. Avšak zo zápisnice z pojednávania zo dňa 17.10.2018 vo veci vedenej na Okresnom súde Partizánske (pôvodné konanie o výživnom), ktorá sa nachádza v pripojenom spise vyplýva, že otec na pojednávaní v predošlej veci uviedol, že pracuje v zahraničí a jeho príjem je 400,- alebo 600,- Eur mesačne. Podľa matky tak možno predpokladať, že pri predošlom rozhodovaní súd bral do úvahy práve otcom uvádzaný príjem (max. 600,- Eur) a z tohto vychádzal aj pri samotnom určovaní výšky výživného. Preto matka nepovažovala za správne, ak súd aktuálny príjem porovnáva s predošlým príjmom verbalizovaným na pojednávaní v tejto právnej veci (1.200,- eur) a nie s príjmom, z ktorého vychádzal súd pri predošlom určení výživného (max. 600,- eur). Matka vyjadrila názor, že ak by súd pri určovaní výšky nového výživného vychádzal z predtým zistenej výšky mzdy (max. 600,- eur), musel by podľa matky dospieť k záveru, že od poslednej úpravy došlo k násobnému zvýšeniu príjmov na strane otca. Zároveň pri posudzovaní aktuálnych pomerov otca súd podľa názoru matky nekriticky uveril tvrdeniam otca o jeho aktuálnom zárobku vo výške 1.000,- až 1.200,- eur mesačne a nechal do úvahy ďalšie vykonané dôkazy. Vo vzťahu k zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca poukázala najmä na jeho výpoveď na pojednávaní dňa 06.06.2022, kedy uviedol, že pracuje v Nemecku, v oblasti stavebníctva, kde má viac ako 23 ročnú prax, disponuje vlastným kompletným náradím, vrátane nového úžitkového vozidla, v rámci svojej činnosti „zastrešuje“ niekoľko spolupracovníkov a sám na stavbe odpracuje najmenej 180-200 hodín mesačne. Samotná kombinácia týchto okolností podľa matky spochybňuje tvrdenie otca, že je v súčasnosti schopný dosiahnuť zárobok iba vo výške 1.000,- eur, či 1.200,- eur. Podľa matky nie je možné uveriť tvrdeniam otca, že aj napriek tomu, že disponuje vysokou kvalifikáciou a všetkými prostriedkami, nie je schopný v krajine, ktorá má niekoľkonásobne lepšie platové podmienky, dosiahnuť ani taký príjem ako by mohol dosahovať v domovskej krajine a dokonca podľa jeho vyjadrení dosahuje príjmy nižšie ako jeho spolupracovníci, ktorý takýmto vybavením nedisponujú. Naopak, tieto tvrdenia otca sa javia iba ako účelové, predstieranie nižších príjmov v snahe dosiahnuť čo najmiernejšie zvýšenie výživného na maloletú. Tvrdenie otca, že mesačne zarába približne 1.000,- až 1.200,- eur považovala za zavádzajúce a nekorešpondujúce s údajmi vyplývajúcimi z predložených bankových výpisov z jeho podnikateľského účtu. Poukazovala najmä na debetné hotovostné transakcie vo výpisoch označené ako „výber v bankomate“, keďže z bankových výpisov vyplýva, že týmto spôsobom otec každomesačne realizuje výbery vo väčšom rozsahu, t. j. niekoľko tisíc eur. O takýchto výberoch v hotovosti však nemožno v žiadnom prípade podľa matky konštatovať, že išlo o financie použité, či spotrebované na podnikanie otca. Otec nijakým spôsobom nepreukázal, že tieto prostriedky boli skutočne použité na jeho nevyhnutné náklady na podnikanie. Otec síce tvrdí, že tieto hotovostné prostriedky použil na vyplatenie jednotlivých subdodávateľov, toto tvrdenie však nepodložil žiadnym relevantným dôkazom, napr. faktúrou od subdodávateľa, ani žiadnym spôsobom nekonkretizoval aké konkrétne sumy mali byť jednotlivým subdodávateľom vyplácané. Poukázala na to, že z bankových výpisov objektívne vyplýva, že za obdobie od januára do apríla 2022, prijal na svoj bankový účet v rámci svojej podnikateľskej činnosti platby v celkovej sume 30.600,- eur. Z výpisov z účtu taktiež vyplýva, že výdavky na subdodávateľov za toto obdobie mal v rozsahu 11.450,- eur. Z uvedeného podľa matky vyplýva, že otec mal za uvedené obdobie po odpočítaní výdavkov na spolupracovníkov príjem pre seba vo výške 19.100,- eur, čo je priemerne 4.700,- eur za mesiac. Túto skutočnosť otec nerozporoval, pričom právna zástupkyňa na pojednávaní dňa 04.08.2022 konštatovala, že ak aj má takéto otec príjmy, má však príliš vysoké životné náklady. Vo vzťahu k otcovým výdavkom uviedla, že na jednej strane otec uvádza, že dosahuje príjem iba 1.000,- až 1.200,- eur, na strane druhej otec vynakladá neprimerane vysoké výdavky napr. na leasing auta vo výške 674,- eur, či výdavky na 3 nepovinné komerčné poistenia spolu vo výške viac ako 200,- eur mesačne. Zároveň pripomenula, že výživné má prednosť pred ostatnými výdavkami povinného rodiča. V konaní bolo preukázané, že na strane maloletej ako aj na strane otca došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcim zvýšenie výživného a zároveň

je v možnostiach otca ako povinného rodiča prispievať na výživu maloletej sumou podstatne vyššou ako bola učená rozsudkom prvoinštančného súdu. Navrhla, aby odvolací súd postupom podľa § 388 Civilného sporového poriadku napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zvýši vyživovaciu povinnosť otca na sumu 400,- eur mesačne, odo dňa podania návrhu, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že nakoľko od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca nastala zmena pomerov na strane maloletej, v súvislosti s jej vekom, nástupom na strednú školu a zvýšenými výdavkami na zubný strojček, je zvýšenie vyživovacej povinnosti otca v záujme maloletej.

4. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že i keď s rozsudkom nie je celkom stotožnený, nepodával odvolanie, nakoľko sa nikdy nedištancoval od dcéry a uvedomuje si, že dcéra má zvýšené výdavky a chce, aby sa mala dobre. Vždy platil výživne, aj nad rámec poskytoval plnenie. Tvrdenia matky v odvolaní považoval za účelové a nepodložené. Otec predložil úplne všetko, čo mal. Doložil výpisy svojho bankového účtu, kde sú podrobné príjmy a výdavky otca. Otec už nemá čo viac doložiť. Naopak, matka nepredložila v podstate nič, žiadne výpisy z účtov, jej životná úroveň v konaní preukázaná nebola. Súd podľa otca správne skonštatoval, že životná úroveň otca nie je na vysokej úrovni. Otec súhlasí s tým, že výdavky na dcéru sú vyššie a preto aj súhlasil s platením výživného 200,- eur, ale má za to, že toto výživné bohato pokryje zvýšené výdavky na maloletú H.. Matka na pojednávaní dňa 04. 08. 2022 predbežne vyčíslila výdavky na maloletú v súvislosti so školou na 150-200,- eur. Aj keby to bolo 200,- eur, tak tieto jej platí otec a skutočnosť, že sa dcéra bude v podstate zdržiavať 4x do mesiaca doma (v podstate príde v piatok večer, je doma len v sobotu a v nedeľu na obed už musí cestovať), tak výdavky matky s dcérou, keď bude doma, nebude mať vysoké. Otec podotkol, že vždy poskytoval maloletej aj vecné plnenie a aj bude poskytovať. Avšak nateraz je zase situácia taká, že otec sa nemôže skontaktovať s dcérou, telefónne číslo mu nechcela matka poskytnúť, takže s ňou komunikuje len cez messenger, avšak, keď jej volal, alebo písal, tak neodpovedala. K tvrdeniam matky v odvolaní, týkajúce sa príjmov a výberov z účtov otca uviedol, že tieto výbery z bankomatov slúžili na vyplatenie ubytovania a nejaké zálohy pre spolupracovníkov. Otec predložil v konaní fotokópiu dokladu o platení bývania, ktorý dáva do účtovníctva. Jeden bloček preposielal a mal ho uložený v mobile. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že za 3 týždne ubytovania zaplatili 1.738,32 eur. Otec bol ubytovaný celý trojtýždňový turnus a po vydelení sumy šiestimi osobami to vychádza na jedného 289,72 eur. Toto však nie je objektívne, keď otec bol v zahraničí celé tri týždne. Otcovi to vychádza na turnus 398,- eur. Doložil aj fotokópie ponúk ubytovania, ktoré mu prídu mailom od zamestnávateľa, aby vedel, kde sa majú ubytovať. Takže otec má výdavky na bývanie vysoké, ktoré vychádzajú na 400,- eur a nemá ako preukázať ostatné výbery, čo boli na platby pre spolupracovníkov, ktorú skutočnosť by dosvedčili jeho kolegovia. Poukázal na to, že sú to ľudia, ktorí chcú mať peniaze doslova v hrsti a na účet im posielal peniaze, aby mali na zaplatenie účtov. Leasing auta otec splácať musí, výšku leasingu určuje leasingová spoločnosť, pričom otec si zobral najlacnejšie auto a to značky Ford. Čo sa týka poistení, tak je to poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú pri práci, ktoré musí ako živnostník mať, inak by nedostal zákazku. Rovnako má životné poistenie, ktoré potrebuje pre prípad práceneschopnosti a toto poistenie mu pokryje aspoň základné výdavky. Súčasne otec uhrádza aj dôchodkové poistenie. Tieto poistenia podľa otca nie sú vôbec nadštandardné a sú bežné. Otec v podanom odvolaní namietal, že matka nepreukázala súdu také výdavky maloletej, ktoré by odôvodňovali sumu 400,- eur mesačne. Životná úroveň otca nie je vysoká, naopak, matka má oveľa vyššiu životnú úroveň, keď matka je vlastníčkou rodinného domu, auta, motoriky. Dokonca si môže dovoliť platiť aj advokátku v tomto konaní. Naopak otec nevlastní ani auto, má vo vlastníctve starý rodinný dom, ktorý získal v rámci dedičstva, ktorý však je potrebné rekonštruovať, aby sa v ňom dalo bývať. Opätovne poukázal na to, že otec sa od roku 2019 sám stará o staršiu dcéru W. nar. XX.XX.XXXX, ktorá študuje na vysokej škole v Ostrave a matka jej až do decembra 2021 neplatila výživné, ktoré výživné začala platiť až po začatí exekúcie. Výdavky otca sú stále rovnaké, dokonca vyššie, keď platí od mesiaca august sociálne poistenie vo výške 439,09 eur a splátku dlhu na zdravotnom poistení vo výške 97,40 eur. Otec mal za to, že dostatočným spôsobom preukázal svoje príjmy. Navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Mal za to, že matka sa chce otcovi len pomstiť. Výživné vo výške 200,- eur považoval za postačujúce.

5. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedol, že sa oboznámil s argumentmi otca a zotráva na svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu matky.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť z nasledovných dôvodov:

7. Matka maloletej uplatnila v podanom odvolaní odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery).

8. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

9. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

10. Vyššie uvedené odvolacie námietky matky vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z precízne zisteného skutočného stavu veci, pri plnom rešpektovaní vyšetrovacieho princípu (§ 35 a § 36 CMP) vyvodil správne právne závery, vychádzajúc z ktorých posúdil dôvodnosť návrhu na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na maloletého dieťa v rozhodnutí vymedzenom období a výške, správne konštatujú neexistenciu takej zmeny pomerov z hľadiska ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktorá by odôvodňovala vyhovieť návrhu v celom rozsahu. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež presvedčivo, podrobne a precízne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie.

11. Nad rámec uvedeného, vo vzťahu k odvolacím námietkam matky odvolací súd uvádza:

12. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa na tom právnom závere, že na strane maloletej došlo k podstatnej zmene pomerov, keď je staršia o tri roky, ukončila základnú školu a od septembra 2022 nastupuje na strednú školu mimo miesta bydliska. Z vykonaného dokazovania, prihliadajúc na odôvodnené potreby maloletej, na možnosti a schopnosti každého z rodičov, pri zohľadnení príjmu matky aj otca, preukázaných výdavkov matky a otca a ich životnej úrovne, považoval súd návrh matky za dôvodný a za primerané výživné súd považoval od podania návrhu sumu 170,- eur mesačne a sumu 200,- eur mesačne od septembra 2022, ktoré pokryjú v prevažujúcej miere potreby maloletej v súvislosti s nástupom na strednú školu. Pri zvýšení výživného vychádzal z príjmu matky vo výške 779,34 eur (za obdobie od 04/2022-06/2022, pričom za január 2022 dosiahla príjem vo výške 395,59 eur), v období od 01.07.2021 do 15.01.2022 bola matka nezamestnaná a z príjmu otca, podľa daňového priznania za rok 2021, keď základ dane predstavoval sumu 22.713,31 eur.

13. Podľa § 63 ods. 2 Zákona o rodine, u rodiča, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, súd neberie do úvahy výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť alebo ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v takom rozsahu v súvislosti s touto činnosťou, a možnosti a schopnosti povinného posudzuje podľa predpokladaného príjmu, aký by povinný dosiahol, ak by tieto výdavky nere realizoval.

14. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

15. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia, prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť, pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný, vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine). Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa, je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine).

16. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má ale niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo tiež poskytovaním vecných plnení, napríklad zakupovaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečovaním zdravotnej starostlivosti a podobne. Základnou podmienkou správneho určenia (zmeny) vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťa.

17. Vlastnosťou právoplatných meritórnych súdnych rozhodnutí je ich zásadná nezmeniteľnosť, ktorá je imanentnou súčasťou záruk právneho štátu. Zmena vyživovacej povinnosti, je teda zákonom prípustná výnimka z tejto zásady, pripúšťajúca, aby sa o tej istej veci jednalo znova, avšak len pri splnení prísne stanovených podmienok, čo možno dosiahnuť novým konaním v tej istej veci. Hmotnoprávnou podmienkou je, že sa zmenia pomery oproti času, keď súd rozhodoval v pôvodnom konaní, čo musí súd najskôr dokazovaním preukázať. Musí teda skúmať existenciu zmeny pomerov oproti času, keď bolo vyhlásené rozhodnutie, ktorého zmena sa požaduje. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ktoré sa môžu stať dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí, v dôsledku zvyšovania nákladov na zabezpečovanie ich odôvodnených potrieb, ako aj na strane rodičov a to zvýšením, alebo znížením príjmu, prípadne existenciou iných okolností, ktoré môžu mať zásadný vplyv pri posudzovaní, či k zmene pomerov na strane či už povinného rodiča, alebo dieťaťa došlo. Súdna prax, výkladom ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, považuje za zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa, výraznú zmenu vo výške jeho nákladov na základné životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj zmenu vo výške nákladov na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa - vzdelávania, kultúrne a športové aktivity, závislé od veku dieťaťa, ale aj náklady na zdravotný stav dieťaťa. Uvedené náklady na uspokojovanie potrieb dieťaťa, má pokrývať výživné od rodičov, keďže dieťa si ich samé nemôže zabezpečiť, nie je totiž schopné samé sa živiť. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (§ 78 ods. 3 Zákona o rodine). Zmena pomerov, môže nastať aj na strane povinného rodiča dieťaťa. Môže to byť vznik, alebo zánik ďalšej vyživovacej povinnosti, zmena v jeho majetkových a príjmových pomeroch, nepriaznivý zdravotný stav a s tým spojená strata, či zníženie príjmu, prípadne zmena v jeho nevyhnutných výdavkoch a podobne. Pri určení výživného,

resp. jeho zvýšení, alebo zníženie, teda zmena, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že rozsudkom č. k. 2P/68/2018-57 zo 17.10.2018 bolo manželstvo rodičov maloletej rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej bola maloletá H. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 120,- eur mesačne. Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno podľa vyššie uvedeného ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť, ak sa menia pomery. Z toho vyplýva, že podkladom pre prípadné úvahy o zmene rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov, pričom takouto zmenou pomerov je len vždy podstatná zmena okolností rozhodujúcich pre určenie výživného a existujúcich tu na jednej strane v čase rozhodovania o prípadnej zmene a na strane druhej v čase rozhodovania pôvodným (v novom konaní sa majúcim zmeniť) rozhodnutím. K záveru o takejto (podstatnej) zmene tak vždy možno dospieť len zistením rozhodujúcich okolností (odôvodnených potrieb osôb výživou oprávnených na jednej strane a možností a schopností osôb výživou povinných na strane druhej) v čase pôvodného rozhodovania a v čase rozhodovania o zmene (resp. i v príslušnom časovom úseku medzi takto vymedzenými hranicami), ich porovnaním a komplexným zhodnotením, ktoré z nich prevažujú a či v ich súhrne poskytujú i podklad pre zmenu skoršieho rozhodnutia o výživnom a ak áno, v akom smere a rozsahu a od ktorého času, pričom právne relevantná môže byť aj zmena pomerov na strane jedného subjektu vzťahu z vyživovacej povinnosti.

19. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne postupoval, keď vyhodnotil z hľadiska rozhodovania o výživnom rozhodujúce možnosti a schopnosti výživou povinných rodičov (predovšetkým však otca) a tiež potreby výživou oprávnenej maloletej H.. V tejto súvislosti v konaní bola správne konštatovaná zmena pomerov na strane maloletej súvisiaca so zvýšenými nákladmi na štúdium na strednej škole, ako aj nákladmi za ubytovanie na internáte. Odvolací súd uvádza, že je nepochybné, že štúdium na strednej škole, v porovnaní s návštevou základnej školy, zvlášť v prípade ubytovania na internáte, so sebou prináša aj zvýšené náklady. Záver o tom, že na strane maloletej došlo k zmene pomerov bol preto správny. Takáto zmena pomerov bola dôvodom na rozhodnutie o zvýšení vyživovacej povinnosti otca, čo ani otec v konaní nenamietal, keď otec dokonca súhlasil s výškou vyživovacej povinnosti tak, ako ju určil súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom. A navyše, otec prispieva na výživu maloletej H. od marca 2022 sumou 150,- eur mesačne.

20. Maloletá H. mala v čase poslednej úpravy výživného 11 rokov a bola žiačkou základnej školy. V súčasnosti má H. 15 rokov a od septembra 2022 bude študentkou Strednej priemyselnej školy Myjava. Na pojednávaní konanom dňa 04.08.2022 matka uviedla, že predpokladané výdavky na maloletú budú vo výške 30,- eur internát, 100,- eur strava, cestovné, vreckové, internet, paušál na mobil, teda zvýšené výdavky na maloletú v súvislosti s nástupom na strednú školu vyčíslila na sumu 150-200,- eur mesačne. Pri pohovore s kolíznym opatrovníkom matka uviedla, že mesačne platí maloletej poistné vo výške 21,80 eur, telefón 20,- eur, stravné v školskej jedálni 30,- eur, vreckové 10,- eur, nevyhnutné náklady v škole 10,- eur, kontroly u zubára 50,- eur. Uznala, že otec prispieva pravidelne na výživu maloletej, pri návšteve dcéry raz za tri mesiace jej niečo kúpi na oblečenie, asi tak za 30,- eur a v januári jej zaslal sumu 150,- eur ako darček na Vianoce.

21. Matka v podanom odvolaní namietala, že súd prvej inštancie nesprávne porovnal príjem otca s predchádzajúcim príjmom verbalizovaným na pojednávaní v tejto právnej veci (1.200,- eur) a nie s príjmom, z ktorého vychádzal súd pri určení výživného (max. 600,- eur). Odvolací súd túto námietku matky vyhodnotil ako nedôvodnú. V čase predchádzajúcej úpravy výživného k maloletej súd rozhodoval o tom, či schváli rodičovskú dohodu. Výška vyživovacej povinnosti určená v pôvodnom konaní predovšetkým zodpovedala vôli rodičov. Súd teda v tomto konaní nevykonával osobitné dokazovanie vo vzťahu k posúdeniu príjmových a majetkových pomerov rodičov. Súd takúto rodičovskú dohodu schválil, keď táto nebola v rozpore so zákonom. V tomto konaní o zvýšení vyživovacej povinnosti bolo preto potrebné, aby súd posúdil aj to, aké boli príjmové a majetkové pomery rodičov v čase predchádzajúcej úpravy. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 17.10.2018 v konaní vedenom Okresným súdom Partizánske pod sp. zn. 2P/68/2018 vyplýva, že otec ako svoj príjem v čase zamestnania uvádzal sumu vo výške cca 600,- eur mesačne s tým, že zamestnávateľ mu prispieva na bývanie. Bližšie teda tento príjem, najmä príspevok zamestnávateľa nešpecifikoval. Pokiaľ teda v tomto konaní uvádzal, že jeho predchádzajúci príjem bol 1.280,- eur mesačne, v tomto nie je rozpor, ako tvrdila matka, keďže tento príjem bol vrátane diét, ktoré mohli predstavovať takúto zložku príjmu, ktorú otec na vyššie uvedenom pojednávaní

bližšie nešpecifikoval. Okrem toho, ako už bolo uvedené, v čase predchádzajúcej úpravy výživného súd rozhodoval o rodičovskej dohode rodičov, bližšie príjem otca neskúmal. Odvolací súd uzatvára, že matka v podanom návrhu na rozvod manželstva uviedla, že v decembri 2017 mali súd vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a s týmto rozhodnutím (Okresný súd Partizánske sp. zn. 1P/54/2017) súhlasia. Ako vyplýva z obsahu spisu sp. zn. 1P/54/2017, matka už v podanom návrhu uviedla, že plat otca predstavuje sumu vo výške 1.100-1.200,- eur, teda mala vedomosť o výške príjmu otca. Otec sa na pojednávaní, v tom čase, k výške príjmu nevyjadril.

22. Ďalšia odvolacia námietka matky, že otec účelovo predstiera nižšie príjmy, nie je dôvodná. Matka poukázala na to, že otec disponuje vysokou kvalifikáciou a všetkými prostriedkami, čo je v rozpore s tým, že v krajine ktorá má niekoľkonásobne lepšie platové podmienky nemôže dosiahnuť ani taký príjem ako by mohol dosahovať v domovskej krajine. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto smere nie je možné porovnávať dosahovanie príjmu na základe podnikania s príjmom v zamestnaneckom pomere. Otec je podnikateľ a živnostník. Jeho príjem je závislý od výkonu živnosti. Otec nemá garantovanú minimálnu mzdu podľa predpisov toho-ktorého štátu, v ktorom prácu v závislom pracovnoprávnom pomere vykonáva. Preto nie je možné ani porovnávať to, že v zahraničí, t.j. v Nemeckej spolkovej republike je vyššia mzda ako na Slovensku, a to aj čo sa týka mzdy minimálnej. Príjem otca je závislý od dohody s jeho zmluvnými partnermi, pričom na to nemusí mať vplyv to, kde je miesto výkonu práce, ktorú otec vykonáva podľa živnosti. Okrem toho otec má registrovanú živnosť na Slovensku. Z priloženej zmluvy o dielo vyplývalo, že otec vykonával dielo tiež pre objednávateľa Kassiopeia, s.r.o., so sídlom Martin, E.B. Lukáča 408/4, IČO: 53 310 802, a teda pre slovenskú obchodnú spoločnosť, aj keď s výkonom práce podľa zmluvy v zahraničí.

23. Otec maloletej v konaní predložil výpisy z účtu vedeného v mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, Pribinova 10, Bratislava, IČO: 36 819 638. Z lustrácie nebolo zistené, že by mal otec účet vedený aj v iných bankách. Z týchto výpisov vyplývalo, že otcovi boli poukazované platby od spoločnosti Kassiopeia, s.r.o. a osoby označenej ako Ján Grünewald, a to na základe zmlúv o dielo, ktoré otec v konaní predložil. Tieto podľa výpisov z účtu nasledovali platby vykonané v prospech osôb Marek Mäsiar, Michal Kopecký, Vladimír Appel, a to na základe uzatvorených zmlúv označených ako subcontract (ďalej spolu len „subkontrakti otca“), ktoré otec v konaní tiež predložil, resp. výbery z banky vo väčšej sume. Pokiaľ ide o platby subkontraktom priamo z tohto účtu na ich účet, ich účel v konaní bol priamo výpisom z účtu preukázaný a tieto preto nemožno pričítať ako príjem otca. Podľa vyjadrenia otca, výbermi z účtu tento tiež realizoval platby týmto osobám, keďže požadovali platby v hotovosti. Zo zmlúv o dielo, či zo zmlúv so subkontraktmi otca nevyplýva spôsob platby subkontraktom za vykonanú prácu otcom, len jej výška. Predmet zmlúv so subkontraktmi (t. j. vykonávanie fasádnych prác, omietok a zatepľovacích a remeselných činností..) bol obmedzený na obdobie 11.04.2022 až 31.12.2022. Toto obdobie sa prelínalo s obdobím vykonávania diela. Otec ako generálny dodávateľ podľa zmlúv so subkontraktmi bol povinný tieto osoby platiť, a to tak z platieb od spoločnosti Kassiopeia, s.r.o., ako aj od osoby označenej ako Ján Grünewald. Z toho možno usudzovať, že v čase, kedy podľa výpisov z účtu neboli posielané prostriedky otcom priamo na účet subkontraktom, tieto otec týmto osobám platil v hotovosti. Preto aj napriek tomu, že platby v hotovosti otcom týmto osobám v konaní otec nepreukázal potvrdením, ako namietala matka v podanom odvolaní, nemožno v zmysle tvrdenia matky uzavrieť, že by tieto výbery v hotovosti boli výlučne príjmom otca. Okrem toho príjem otca súd prvej inštancie zisťoval aj z podaného daňového priznania otca za zdaňovacie obdobie roku 2021, z ktorého vyplýval základ dane vo výške 22.716,31 eur. Súd prvej inštancie z toho vyvodil príjem otca 1.893,03 eur mesačne. Takémuto príjmu podľa názoru odvolacieho súd zodpovedajú aj platby na vyššie uvedenom účte otca, aj keď daňové priznanie sa týkalo skoršieho obdobia než z toho, ktorého sú predmetné výpisy z jeho účtu.

24. Čo sa týka namietaných výdavkov otca na poistenie, či leasing motorového vozidla, odvolací súd nedospel k záveru, že by išlo o výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť v súlade s § 63 ods. 2 Zákona o rodine. V súvislosti s podnikaním otec potrebuje motorové vozidlo. Rovnako tak je nevyhnutné, aby bol otec poistený za zodpovednosť za škodu spôsobenú pri práci ako živnostník. Životné poistenie a dôchodkové poistenie síce zvyšujú komfort otca, no tieto zároveň aj do budúcnosti chránia schopnosť otca plniť vyživovaciu povinnosť, najmä čo sa týka životného poist'ovňa. Zároveň je potrebné poukázať na to, že tieto poistenia sú bežné, a tieto nemožno hodnotiť ako nadštandardné. Z týchto dôvodov ide podľa názoru odvolacieho súdu o nevyhnutné výdavky otca, rovnako ako výdavky otca na bývanie a stravu v zahraničí, ktoré slúžia na uspokojenie základných životných potrieb otca.

25. Rovnako je potrebné prihliadať na tú skutočnosť, že plnoletá dcéra W. býva od roku 2019 u otca a navštevuje vysokú školu v Ostrave. Otec sa podieľa na platení výdavkov za bývanie dcéry v Ostrave (sumou 200,- eur + 50,- eur vreckové) ako aj v čase, keď je dcéra u otca. Matka v podanom čestnom vyhlásení zo dňa 22.02.2022 uviedla, že mesačne platí na plnoletú W. sumu 235,66 eur cez exekútora, pričom súdom určené výživné je vo výške 190,- eur. Z potvrdenia o zaplatení poplatku zo dňa 28.01.2022 (č. I. 47) vyplýva, že matka zaplatila dcére celkovú sumu vo výške 4.454,66 eur.

26. Z vykonaných dôkazov v konaní nebola zistená taká životná úroveň otca, ktorá by bola dôvodom na to, aby otec v súčasnosti platil vyššie výživné tak, ako ho určil súd prvej inštancie. S výškou výživného určenom súdom prvej inštancie sa preto odvolací súd stotožnil, s poukazom na príjmové možnosti oboch rodičov, ako i odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ktoré bližšie uviedol v bode 20.svojho rozhodnutia, pričom nevzhladol zvýšenie výživného nad súdom určenú výšku. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. V konečnom dôsledku vychádzajúc z obsahu odvolania, keď odvolateľka napadla rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu - vrátane výroku o trovách konania, avšak len formálne, teda bez konkretizovania odvolacích výhrad, rozhodnutie tiež v časti o náhrade trov konania (výrok IV.), o ktorom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

28. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

30. V mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku a to v zmysle § 55, umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní, zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu ustanovenia § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní.

31. S poukazom na vyššie uvedené teoretické východiská, súd prvej inštancie rozhodol správne o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP, ktoré závery v konkrétnostiach odvolateľka ani nespochybňovala, a existenciu takýchto okolností vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania v podanom odvolaní ani neuvádzala.

32. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil, za použitia ust. § 387 ods. 1 CSP. Odvolateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by už neboli predmetom posudzovania súdom prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé k odlišnému, v prospech odvolateľky spôsobilému rozhodnutiu.

33. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

34. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP ani pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).